

Həqiqətən, aslanın erkəyi-dişisi olmazmı?

Bacı-qardaş Günəş və Vüqar Vətən savaşının od-alovundan keçiblər

Vətən müharibəsi təkcə dövlətin deyil, hər bir ailənin, hər bir vətəndaşın qey-rət, qürur məsələsinə çevrildi. Həmin günlər hər kəs Vətən sevgisini öz canından artıq sandı və bu mübarizəyə qatılmaq istədi. Qusarlılar da üçrəngli bayraq altında birləşərək Vətən savaşına kökləndilər. Biz sizə qəlbini Vətən bayrağına bükən bir ailənin iki üzvündən söz açmaq istəyirik. Bu həyat hekayəsi Əlimovlar ailəsinin üzvləri Vüqar və Günəş barədədir.

Hərbi forma geyinən hər kəs el oğluna çevrilir. Bu oğullar ölkənin çətin sınaqdan çıxmasında qan tökdü, can qoydu, can aldılar. Mənfur düşməne "dəmir yumruq"la cavab verənlərdən biri də Vüqar oldu. O, erkən yaşlarında məhəllə uşaqları ilə "dava-dava" oyunlarında həmişə "döyüş"lərə rəhbərlik edərdi. "Qarabala" ləqəbli "komandir" həm əmrləri, həm də taktiki sərəştəsi ilə digərlərindən fərqlənirdi. Bəlkə də, həmin xüsusiyyətləri idi ki, həqiqi hərbi xidmətini başa vuran "komutan" hərbi qulluğunu davam etdirməyi qərara almışdı. Əyninə kip biçilmiş hərbi formanın gözəlliyi bacısı Günəşə də müsbət mənada sirayət etməsində əsaslı rol oynamışdı.

Nəhayət, Vüqar da özünü göstərmək, çətin günlərdə, sınaq dönməində Vətəne yardımçı olmaq fürsəti qazandı. Şuşa uğrunda gedən döyüşlərdə həlledici güc sahibi olan xüsusi təyinatlıların heyətində vuruşan igidimiz hələ də işğaldan azad olunan ərazilərin keşiyində-xidmətdədir.

"Aslanın erkəyi-dişisi olmaz" deyiblər babalarımız. Amma aslanlıq etməyə də savaş meydanı lazımdır. Vətənin ərazi bütövlüyü uğrunda ölüm-dirim mübarizəsinə qalxmaq aslanlarımıza - mərd oğul və

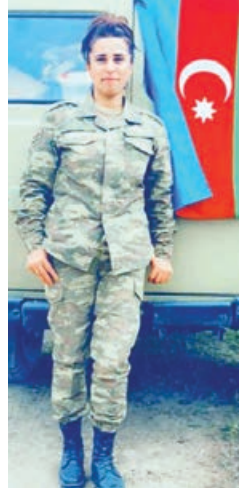
qızlarımıza hünər meydanı deyildimi?! O da müasir hərbi tarixində az-az rast gəlinən olay-bacı və qardaşın yenilməz ordu sıralarında, hərbi formada Vətən uğrunda savaşı ola...

Nəçə illərdir ki, Günəş və Vüqar Əlimovlar mülki paltarları hərbi forma ilə əvəz ediblər. Günəş Bakıdakı 1 saylı Tibb Texnikumunun məzunu kimi 5 ildən artıqdır "N" saylı hərbi hissədə ixtisası üzrə tibb bacısı kimi xidmətdədir. Mələhətli səsi, şirin ləhcəsi, mehriban, qayğıkeş xasiyyəti ilə əsgər və zabitlərimizə, sözün həqiqi mənasında, bacılıq edir.

Qismət elə gətirdi ki, iki uşaq anası Günəşə Vətən müharibəsində iştirak etmək, topun, tankın, raketin hədəfinə çevrilmək, yaralıları döyüş meydanında ölümün caynağından çıxarmaq, həyatını hər an itirmək təhlükəsi ilə üzləşmək, yaralılara hərbi palatada yox, elə səngərdə ilk tibbi yardım göstərmək kimi şücaət nəsisib oldu.

Günəş özü bunlar haqqında belə deyir:

- İkinci Qarabağ savaşının ilk günündə vətənin müdafiəsinə yollanmalı oldum. Döyüş yolu Füzulidən başladı. Hər gün işdən sonra evə - ailəmin yanına

qayıtmağa vərdis etmişdim. İndi isə tamamilə sanki qorxulu nağıllar aləminə düşmüşdüm. Hər dəfə yaralı hərbcı görəndə qonşu rayonda döyüşən xüsusi təyinatlı qardaşımı göz önünə gətirirdim. O üzəndən bütün yaralıları qardaşım bilirdim. Düşünürdüm ki, yaralansa, qardaşım Vüqara da başqa bir bacısı yardım göstərəcək. Amma əkiz oğlanlarımı da unuda bilmirdim. Şəhid olacağım halda vəziyyətləri necə olacaq fikri bir an da məni rahat buraxmırdı. Amma vəzifə borcunu da layiqincə yerinə yetirməyə borcludum. Axı yaralı qardaşlarımın mənə ehtiyacları vardı.

Bax elə bu səbəbdən halallığı həyatın bütün nemətlərindən üstün tutan Şakir və Ritanın ailəsində böyüyüb tərbiyə almış Günəş və Vüqar Əlimovlarla təkcə ailə və yaxınları deyil, habelə bütün Çiləgir sakinləri, onları tanıyan hər kəs fəxr edir. Bu günlər Əlimovlardan şad xəbər gəlib - Vüqar ailə qurub. Xoşbəxt olsun!

*Cavid TAHİROV,
Qusar*